

Motion till riksdagen 2005/06:T280

av Alf Svensson (kd)

Åtgärder mot buller

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att ljuddämpande vägbeläggningar skall nyttjas där det mest behövs.

Motivering

Det är inte särdeles många generationer sedan fänadsstigar slingrade sig sicksack mellan ladugårdar, små hus och skjul.

Vi behöver inte gå hundra år tillbaka i tiden för att en automobil – ett självdrivet fordon till skillnad från alla häst-och-vagn-ekipage – fick folk att rusa till fönster eller dörröppningar för att se och höra vidundret.

Doften av häst och ko har ersatts av avgasdimmor, mer eller mindre osynliga. Utsläppen mäts och gränser stipuleras. Partiklar räknas och kraven skärps.

Det kan inte karaktäriseras som överdrift att påstå att många enkla av människor och djur upptrampade stigar som blivit bullrande trafikleder inte lämpar sig för detta. Om det är så att trafikmiljöer såväl som andra miljöer är till för människan och inte vice versa.

Enligt min bestämda uppfattning har intresset för oljud och buller inte till närmelsevis följt den ytterligt angelägna observans som riktats mot avgaser. Detta är oacceptabelt!

Måhända beror det på att buller förmodligen inte så enkelt eller ens alls kan bevisas vara cancerogent, vilket avgaser förvisso är.

Med tillfredsställelse kan vi konstatera att alltfler bilar och bussar utrustas med alkalås. Trafiksäkerheten på gator, vägar och torg är naturligtvis av absolut högsta angelägenhetsgrad både för dem som kör fordon, är passagerare och för dem som vistas i trafikens närhet. Beträffande buller verkar det som om "bullerlåset", ljuddämparen, enligt åtskilliga fordonsframförare helst ska vara ur skick, som om människor inte har rätt till tystnad eller ens behov av nedsatt oljud.

Fel! Okänt namn på

Inte minst under sommarmånader, då nyhetsförmedlare kan ha det bekymmersamt med att hitta det spektakulära att leverera ut till oss nyhetskonsumenter publiceras det, nästan som regel, rapporter om att vi svenskar, det vill säga åtskilliga av oss, lider av sömnsvårigheter och/eller sömnbrist. Och så görs uppföljningar som visar vad detta i sin tur kan leda till av fysiska åkommor och allvarliga sjukdomar. Dessutom redovisas den ökande statistiken på försålda sömnmedel. Det skulle enligt min uppfattning vara mycket märkligt om inte sömnstörningar och sömnbrist och därmed följande fysiska och psykiska sjukdomar i någon mån – måhända i avsevärd – kunde relateras till buller/oväsen.

Är det viktigare att fartvidunder får bullra – egentligen ett för tafatt ord – genom en by, belägen i Skåne eller ett annat landskap, än att människor som bott och bor utmed vägen eller gatan ska få något så när fredad nattsömn? Invändningen eller svaret blir förmodligen, att man inte kan förbjuda all trafik. Nej, men man kan förbjuda buller över en viss decibelnivå och ta itu med överskridare! I städer finns det ju numera så kallade gågator, och på åtskilliga håll går det att styra trafiken, lägga om trafiken, så att en del buller inte drabbar människor. I första hand handlar det, som sagt, om att hålla efter de många som tror att ju högre de för oväsen – mörkt eller ljust ljud – desto ”tuffare” är man.

På senare år har en mängd gatu- och vägsträckor utrustats med så kallade ”gupp” eller – märkliga språkbruk – ”bulor”. Meningen är förstås att hastigheten ska, som det heter ”nedbringas”. Dessa trafikpolitiska innovationer har emellertid medfört att det bromsas och växlas och gasas mer än eljest på dessa gupp- eller bulförsedda sträckningar. Hastigheten har minskats, decibelantalet ökat.

Det är många som min uppfattning att bullerplågan kräver större uppmärksamhet och konkreta åtgärder. Det är däremot inte min uppfattning att poliserna är lata, men det är många övertygelse att för få ansträngningar görs för att minska buller.

Under senare tid har medier refererat att försök pågår med vägbeläggning som bättre absorberar buller/oljud från däck. Det borde te sig angeläget för riksdagen att hemställa till regeringen att kartlägga, att skaffa fram en faktisk överblick över, rikets mest trafikbullerutsatta medborgare, så att dessa städer, byar och samhällen med vägen eller gatan alldeles intill hus- eller stugknuten kan befolkas av människor som kan tala till varandra i vardagsrummet/bostaden utan högtalare även när fordon passerar, och som kan säga ”god natt” utan att därefter behöva skölja ner en imovane för att kunna somna. En kartläggning utifrån dessa premisser bör tas fram så det bullerdämpande gatu- och vägbeläggingsmaterialet kan prioriteras för de mest utsatta medborgarna.

Stockholm den 27 september 2005

Alf Svensson (kd)